

NR 26 - GDZIE STRUMYK PŁYNIE Z WOLNA

Gdzie strumyk płynie z wolna,
Rozsiewa zioła maj, stokrotka rosła polna,
A nad nią szumiał gaj, stokrotka rosła polna,
A nad nią szumiał gaj, zielony gaj.

W tym gaju tak ponuro, że aż przeraża mnie,
Ptaszęta za wysoko, a mnie samotnej źle,
Ptaszęta za wysoko, a mnie samotnej źle,
samotnej źle.

Wtem żołnierz idzie drogą, stokrotko witam cię!
Twój urok mnie zachwyca, czy chcesz być mą , czy nie ?
Twój urok mnie zachwyca, czy chcesz być mą , czy nie ?
Czy nie, czy nie?

Ma miłość jest ogromna, głęboko w sercu skryta,
I nikt jej nie odgadnie, i nikt jej nie odczyta.
I nikt jej nie odgadnie, i nikt jej nie odczyta.

Stokrotka się zgodziła i poszli w ciemny las,
A harcerz taki gapa, że aż w pokrzywy wlaźł,
A harcerz taki gapa, że aż w pokrzywy wlaźł
Po pas, po pas.

A ona, ona, ona, cóż biedna robić ma,
Nad gapą pochylona i śmieje się: ha, ha,
Nad gapą pochylona i śmieje: się ha, ha,
ha, ha, ha, ha.

Gdzie strumyk płynie z wolna, rozsiewa zioła maj,
Stokrotka znikła pola, z żołnierzem poszła w dal.
Stokrotka znikła pola, z żołnierzem poszła w dal.